

Universitātes avīze

Pirmdiena, 1992. gada 21. decembrī. Maksā 2 rbl. Nr 7

SILTU TĒJU,
MIKSTAS SNIEGPĀRSLIŅAS
UN
KATRAM SAVU
RŪKĪ!
JŪSU „VA”

ŠOREIZ LAI RUNĀ FAKTI, T.I., FOTOGRĀFIJAS

■ No jauna atkal ievēlētais rektors Juris Zaķis un viņa jaunā vecā komanda.

Apsveicam visus!

Pirmajā rindā no kreisās Jānis Niedrītis, Juris Zaķis, Anita Zaķe, Rihards Kondratovičs, Atis Peičs.

Otrajā rindā no kreisās Aiga Kalniņa, Ina Novika, Andžs Krastiņš, Astra Kravčenko, Pāvels Fricbergs.

■ Vidējā attēlā: īsi pirms Ziemassvētkiem Latvijas Universitāte kopā ar Rīgas Tehnisko universitāti saņēmusi dārgu dāvanu - IBM datortehniku un programmu nodrošinājumu. Uz bildes redzams Ģirts Vulfs no RTU, IBM firmas direktors Baltijas valstīs Roberts Vāgerstems un Juris Zaķis.

Par to, kādu labumu Latvijas izglītības sistēmai un universitātei dos daudzie miljoni kompjūteru izskatā, "UA" rindās nākamgad.

■ Apakšējā kreisajā attēlā: programmētāju dienas balles laikā. Iepriekšējie un tagadējie A. Lavleisas un Č. Bebidža prēmiju laureāti cieši kopā ar LU eksakto zinātņu dižgariem.

ANDRA DZEŅA foto

■ Attēlā: A.Lavleisas prēmiju ieguvusi Antra Grepere un Č. Bebidža prēmiju ieguvušais Kalvis Apsītis (datorzinātnes maģistratūras 1. kursa studenti)

PROFESORS JURIS ZAČIS ATKĀRTOTI IEVĒLĒTS PAR LATVIJAS UNIVERSITĀTES REKTORU

Vēlēšanas notika 8. decembrī, un to intriga nebija liela — Zača kungs bija vienīgais kandidāts, par kuru izšķirties nācās LU augstākajam varas orgānam — Satversmei. Tā arī tika izdarīts — 238 nobalsoja "par", 45 bija "pret", un 4 biļeteni izrādījās nederīgi.

Tas, ka Juris Začis bija vienīgais pretendents uz rektora amatu, zināmā mērā norāda uz to, ka Universitātē viņa iesāktās pārmaiņas atbalsta. No otras puses tas liecina par lideru trūkumu mūsu Alma mater.

"Začis ir viens no nedaudzajiem profesoriem, kurš tik nopietni iedziļinājies Universitātes problēmās. Citi, kuri būtu piemēroti rektora amatam, Universitātē ir tikai ar vienu kāju. Ar otru viņi aizkāpuši vai nu līdz parlamentam, vai kādai privātai firmai," situāciju raksturoja Studiju informācijas centra vadītājs Jānis Stonis.

Par mācībspēku pārāk plašajām interesēm ir norūpējies arī rektors. Viņa darbības programmas viens no būtiskākajiem punktiem ir —

nodrošināt pasniedzējiem iespēju par darbu Universitātē nopelnīt tik daudz, lai nerastos nepieciešamība un vēlēšanās strādāt vēl citā vietā. "Valdībai ir jāpārskata samaksas politika. Ja Godmanis saka, lai mēs strādājam četrās piecās darba vietās, tad tas jau nav darbs, bet tikai naudas saņemšana, it sevišķi, ja tas notiek tādā vietā kā Universitātē," teica Juris Začis.

Satversmes sapulce noritēja mierīgi. Pretentiju un iebildumu nebija, drīzāk tos varētu saukt par konstruktīviem ierosinājumiem turpmākai sadarbībai.

Pēc trim gadiem nāks jauns rektors. Tas zināms droši, jo pēc Satversmes nolikuma viena un tā pati persona var tikt ievēlēta tikai uz diviem periodiem.

Par rektoru rakstijām arī pirms gada "UA" 4. numurā, bet dažus faktus atgādinām.

Rektora profesora Jura Zača vizītkarte.

Viņš ir — fizikas un matemātikas zinātnu doktors. Dzimis 1936. — Žurkas gadā Ogrē, Začu ielā. No 1984. gada ir P. Stučkas LVU

zinātnu prorektors, tad no 1987. gada LVU rektors, bet no 1991. gada rudens jau Latvijas Universitātes rektors.

PSKP biedrs no 1966. līdz 1989. gadam. (Komjaunietis nav bijis, no pionieru organizācijas izstājies tūlīt pēc iestāšanās 1948. gadā.)

I sporta klases slēpotājs. PSRS Tautas deputāts. Viņš bijis — trešās kategorijas elektrīķis, fotogrāfs, kinomehāniķis, fizikas laborants, skolotājs, laboratoriju vadītājs, institūta direktors un alpinists.

Viņam patīk — mežs, rudens lietus, dzērvenes un viss, kas ir īsts, piemēram, ziemā sniegs. Sieviešu skaistās kājas. Dziedāt kori un arī tad, kad nedaudz jau iedzerts. Vairāk suņi nekā kaķi, opermūzika un latviešu literatūra. Krāsa — kobaltzila. Skaitlis — 8.

Viņam ļoti patīk — kalni un vējš (jo stiprāk pūš, jo labāk) un aridzan risks. Jūra, kad tajā lieli vilņi.

INESE VOIKA

EVĪNI RŪKĪ BRĪNĀS KĀ REZONĒ VINČESTER

Dzīvē ir tā — ir idejas, kurām lemts piepildīties, bet ir tādas, kuras ilgi gaida savu realizāciju vai visskumjāk — nepiepildās nekad.

Viena ideja Latvijas Universitātē ir materializējusies tumši zilās grāmatas ar zelta uzrakstiem veidā, t.i., **KURSU KATALOGS (eksperimentālais)**.

Priekšvārda vietā rakstīts: "...eksperimentālais izdevums var kalpot kā informācijas avots atbildīgajām personām, kas sastāda bakalaura programmu mācību plānus, mācībspēkiem un, teoretiski, arī studentiem, lai gan jāsaubās, vai grāmata līdz viņiem nonāks.

Diemžēl informācija izdevumā var būt vietumis nepilnīga vai neprecīza.

Ludzam šo katalogu neturēt "azotē", bet ļaut ar to iepazīties visiem mācībspēkiem, lai tiktu konstatētas kļūdas, neprecizitātes, kā arī iztrūkstošā informācija.

Šādos katalogos paredzētas sekojošas sadaļas:

1. nodaļa: LU bakalaura programmas, 2. nodaļa: Kursu katalogs, 3. nodaļa: Kursu

alfabētiskais rādītājs. Nakamajos — ikgadējos katalogos paredzēts iekļaut arī šādas ziņas: — norādīt kursus, kuri tiks pasniegti studijām konkrētajā akadēmiskajā gadā, — sniegt informāciju par vieslektoru lasītajiem kursiem, — informēt par akadēmiska un neakadēmiska rakstura pasākumiem tuvākajā semestrī, — pārstāstīt jaunumus par studijām LU, — konkretizēt ziņas par iespējām studēt ārzemēs.

Mēnesi pēc šī eksperimentālā izdevuma iznākšanas, Studiju Informācijas Centrs (SIC) griezīsies pie fakultāšu vadībām ar lūgumu iesniegt labojumus un papildinājumus.

Šim nolūkam SIC ir izstrādātas speciālas formas veidlapas, lai iesniegtā informācija pēc struktūras atbilstu vienādām prasībām..."

LU kuluāros izskanējušas pirmās uzslavas un pirmās kritikas. Daudz iebildumu esot filologiem, bet viņi paši neesot bez vainas, jo līdz Jāņiem bija jāiesniedz, bet vēl tagad nav iesniegtas izlabotas pirmās korektūras.

Šobrīd apkopoti 1500 kursu varianti. Darbs vēl turpinās. Uz nelielu ekspresinterviju aicināju divus no liela darba veicējiem Lindu Broku un Arni Leduskrastu.

— Redzu, ka esat ļoti priecīgi, ka izdevies sagatavot vienu kapitālu lietu. Zinu, ka strādāja septiņi rūķi, ko tad katrs no viņiem dara, lai Ziemassvētki Universitātē būtu priecīgāki?

Ļ.B.: — Arnis ir lielais rūķis, jo uz vienošanās pamata aizņēmas skaitļotāju, lai iecerēto

vispar varētu veikt, jo LU SICam piešķirtās mašīnas šo lietu "nepavilkto". Arnis uzzīmēja arī grāmatas maketu un visu salika kopā, bet Māris Leduskrasts nodrošināja, lai tas viss izskatītos kā smuka grāmata ar zelta burtiem.

Rūķis Jānis Stonis koordinēja informācijas savākšanu no fakultātēm.

A.L.: — Neiztikt arī bez rūķītiem — Linda, Santa Daliņa, Aija Lejas — Saus un rūķis Arnis Putāns veica operatora pienākumus. Gundega Dārziņa un Andris Valpēteris izstrādāja programmodrošinājumu, kurā uzglabājas šie kursi datu bāzē.

— Dzirdēju nostāstus, ka rūķiņu virpas griezusās vairākas diennaktis pēc kārtas?

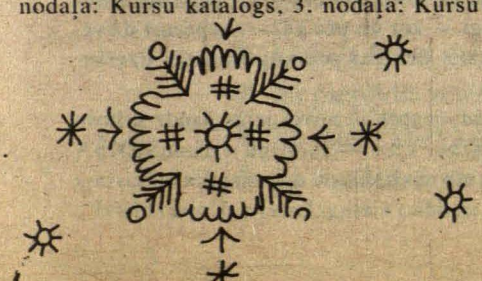
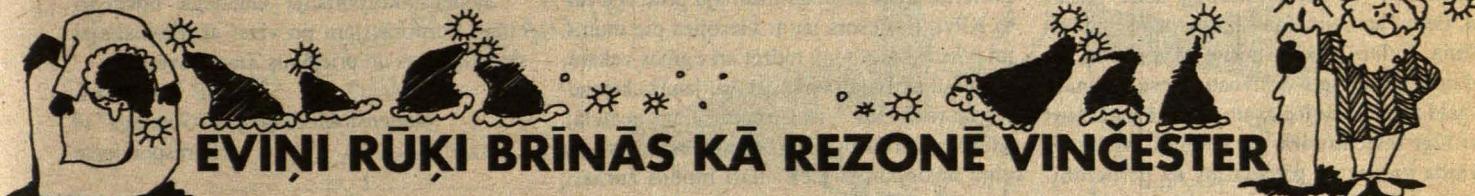
A.L.: — Grāmatas apjoms ir diezgan liels — ap 400 lappušu un jau trešo reizi bija nokāvēti solītie izpildes termiņi, tādēļ nācās ņemt palīgā naktis. Bijām nepatīkami pārsteigti, ka vinčesteri no pārpūles rezonē.

— Šādi darbojoties parasti gadās kaut kas interesants, vai ne?

A.L.: — Jā, 305. lappusē ir Aijuča specveltijums lasītajiem, t.i., Studiju Informācijas Centra nosaukumam apvilcīes melns rāmītis, bet mēs vēl esam dzīvi. Nemaz neceriet!

— Lai notiek tā, un visi kopā būsim priecīgi Ziemassvētkos, Lieldienās un Jāņos arī, jo dzīve turpinās. Un kāds kaut kur klusi dara savu darbu.

ILZE BRINKMANE

STUDENŠU KORPORĀCIJAS "GUNDEGA" ZIEMASSVĒTKI

Tuvojoties Ziemassvētkiem un izjūtot gaidpilno Adventes laiku, studenšu korporācija "Gundega" gatavojas rīkot Eglītes vakaru. Pēc senas tradīcijas gundegas dedzina kopēju Ziemassvētku eglīti konventa dzīvoklī. Eglītes vakaru rīko Ziemassvētku laikā un ne agrāk par pirmo Adventes svētdienu, ne arī vēlāk par Zvaigznes dienu. Eglītes vakaru svin, aicinot visus korporācijas locekļu bērnus un mazbērnus.

Priekšdarbi. Lai Eglītes vakars izdotos, katrai tiek uzdoti darbi, kas jāveic. Prezidijs izsūta ielūgumus uz sarīkojumu. Ja konvents nolemj noturēt svētbrīdi, kuru vada mācītājs, prezidijs ielūdz mācītāju un mācītāja kundzi kā viesus.

Audzinātāja lūdz meitenes gatavot Ziemassvētkiem piemērotus priekšnesumus. Ekonome rūpējas par eglīti, tās greznošanu, par ēdieniem, par telpu un galda dekorējumu.

Apdāvināšanās. Tā ir atkarīga no konventa lēmuma un var būt savstarpēja apdāvināšanās, bērnu apdāvināšana un meiteņu apdāvināšana. Eglītes vakara norise sākas ar to, ka audzinātāja novieto konventa viesu grāmatu uz galda netālu no ieejas un nozīmē kādu tautieti lūgt ikvienu viesi parakstīties. Meitenes sagaida viesus un pavada tos uz garderobi.

Pēc akadēmiskā stundas ceturkšņa Eglītes vakars var sākties. Seniore uzrunā konventa locekles un viesus un aicina mācītāju noturēt svētbrīdi.

Pēc īsa starpbrīža ierodas Ziemassvētku vecītis un rūķis, kura lomū uzņemas kāda meitene vai tautietis. Tad lielākie prieki sākas bērniem. Tiek skaitīti dzejoļi, dziedāts, dejots, saņemtas dāvanīņas. Kad visas dāvanas izdalītas, audzinātāja aicina visus pie galda. Tad var baudīt svētku mielastu, parunāties un padziedāt.

Tādas ir studenšu korporācijas "Gundega" Ziemassvētku vakara rīkošanas tradīcijas. Pēc tām vadījās korporācijas locekles visu "Gundegas" pastāvēšanas laiku. Un arī šogad, kad Ziemassvētki būs pie durvīm, gundegas dedzinās savu eglīti un dalīsies priekā ar citiem.

Tā kā mūsu korporācijai joprojām nav savu pastāvīgu telpu, sava konventa dzīvokļa, esam spiestas svinīgos pasākumus organizēt dažādās vietās. Ziemassvētku eglīte mūs šogad laipni gaidīs jaundibinātājā Ziemeļvalstu bibliotēkā Pārdaugavā 20. decembrī. Uz svētbrīdi esam lūgušas mācītāju prof. Visvaldi Klīvi. Profesors jau ir viesojies pie mums, un priecāsimies viņu redzēt arī eglītes vakarā.

Īpašu aktivitāti izrāda mūsu jaunās krāsneses un meitenes. Visas iecerēs viņas neatklāj. Ziemassvētku priekšnesumi pašlaik vēl ir viņu noslēpums. Tiek cilāti modes žurnāli,

mērīti un pārmērīti krāsaini audumu gabali, aplikācijas, spožas un ne tik spožas papīra loksnes. Meitenes nolēmušas katram mazajam viesim uzšūt no auduma zābaciņu, cimdu, zeķīti, sirsniņu vai vēl ko citu, izrotāt to un piepildīt ar saldumiem un riekstiem. Tiek gatavotas rotaļas un atrakcijas bērniem. Meitenes ir uzņēmušās arī Ziemassvētku rūķīša lomu.

Ļoti vēlamies, lai mūsu bērni un mazbērni jau no mazotnes zina, kas ir "Gundega" un korporācija vispār, kādas ir mūsu tradīcijas un principi, lai viņi aug korporācijas devīžu un labo centienu garā.

Esam nolēmušas rīkot arī savstarpējo apdāvināšanos — loteriju. Tas vienmēr radījis prieku un jautriību gan dāvanas saņēmējai, gan pārējiem. Tad bez priekšnesuma neiztikt. Un šeit parādās katras gundegas izdoma, asprātība un atjautība.

Ziemassvētku mielastu ekonomes virsvadībā esam apņēmušās sagatavot pašas.

Mēs ceram, ka Eglītes vakars katrai no mums sniegs patiesu prieku ceļā uz Ziemassvētkiem.

Studenšu korporācija "Gundega" novēl arī citām korporācijām un visai akadēmiskajai saimei gaišus un priecīgus Ziemassvētkus.

INESE VANAGA,

studenšu korporācijas "Gundega" /t/ korespondente

Universitātes Avīze **APTAUJA**

DAŽU STUDENTU ATKLĀTĪBAS PIRMS PAŠIEM SVĒTKIEM

"Universitātes Avīzes" dažu LU studentu APTAUJA pirms svētkiem.

Uz jautājumu — vai, mācoties Latvijas Universitātē, studenti ir apmierināti,

55% atbildēja, ka ir daļēji apmierināti;

35% ir apmierināti;

5% pat ļoti apmierināti;

5% ir neapmierināti.

Kā tu domā, vai pasniedzēju profesionālais līmenis ir augsts?

Lielākā daļa respondentu atbild, ka vidējs (70%),

20% uzskata, ka augsts,

10% — ka zems līmenis.

Kādā veidā tu mācies?

90% atbildēja, ka mācās, gan apmeklējot lekcijas, gan patstāvīgi,

un 10% mācās, tikai apmeklējot lekcijas.

Studentu domas, vai pēc Universitātes beigšanas viņus sagaida bezdarbs, ir dažādas:

40% nezina;

35% domā, ka darbu atradīs;

15% uzskata, ka būs potenciāli bezdarbnieki.

Uz jautājumu — vai tu strādā? — vairākums atbildēja, ka nestrādā; lielākā daļa respondentu, kas strādā, to dara naudas, nevis prakses dēļ.

Kāda, pēc tavām domām, ir premjerministra attieksme pret studentiem kā sociālo grupu?

60% atbildēja, ka negatīva;

20% — vidēja;

20% nevarēja neko uz šo jautājumu atbildēt.

Kāds ir tavs pirmssvētku garastāvoklis?

Pāris respondentu nesaprata, kādu svētku (laikam Ziemassvētkus nesvin),

20% uzskata, ka slikts,

20% domā, ka labs,

un 20% nav tāda vispār.

Dažus droši vien Ziemassvētki uzjundīs un atmodinās, jo pirms Ziemassvētkiem tie jūtas miegāni.

Daži atbild kaut ko līdzīgu — ironiski nirdzīgs.

Ko respondenti novēl LU studentiem Ziemassvētkos un Jaunajā Gadā?

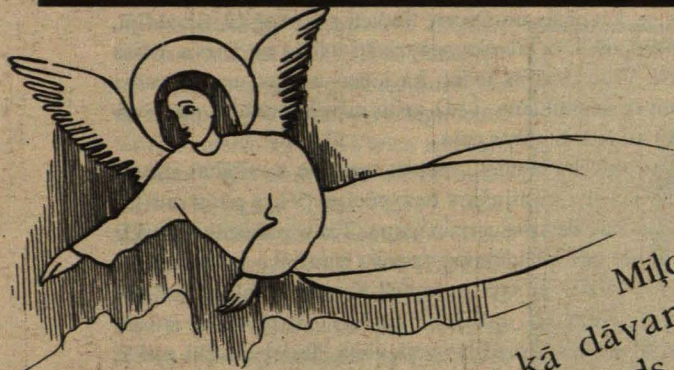
Meitenes lielākoties — mācīties. Arī pielietojot slaveno teicienu — mācīties, mācīties un vēlreiz mācīties!

Šajā jautājumā gan vērojama polemika — daži novēl nepārmācīties.

Viriešu kārtas pārstāvji brīdina nākošajā gadā nepārdzerties vai nepazust (divdomīgi — kur un pēc kā? — nepazust dzīvē, grāmatu jūrā vai pēc augšminētās dzersanas?).

Kāds jauneklis novēl jums daudz krītošu zvaigžņu, cits — laimīgu sarkanSEKŠA gadu un visbeidzot nepazaudēt nākošajā gadā iesildīto vietniņu Latvijas Universitātē!

Ziemassvētku avīze

Mīlo lasītāj!
Šī avīze lai ir Tev kā dāvana Ziemassvētkos. Novēlam, kaut
piepildītos viss, ko Tava sirds vēlas.

Jolanta un Māris

LILITAS
RIEKSTIŅAS
zīmējumi

DZINTARA
LIEPIŅA
foto

Jūs varēsiet lasīt par to:

- * kāds ir mūsu ceļš uz debesīm,
- * kā piepildīt vēlēšanos darīt labu, veidojot Latviju-par demokrātisku kristīgas kultūras zemi,
- * kā izjust Dieva dāvāto mīlestību, esot kopā ar brāļiem un māsām Kristū,
- * kā top saviesīga Ziemassvētku pārtija.

Arnolds Jansons

Klusās dziesmas Klusajā naktī

1.

Šī gaišā ziemas nakts ar baltiem egļu zariem
Kā sarmas pūku — sirdi ceļ un nes
Pret vienu mirkli cauri gadiem gariem
Kad tevi satiku un iemīlēju es...

Šī gaišā ziemas nakts ar klusām vēju šalkām
Un dziesmu atbalsim, no dievnamiem kas skan,
Prot sirdi pieskalot ar tavas mīlas alkām,
Par kurām svētāka nekā nav bijis man.

Šai naktī zvaigžņotā, kad visas tāles zvana,
Un zeme dziesmām augsto debes' sveic,
Kā modra dūja ceļas mila mana
Un pretim tev caur egļu mežu steidz.

Un atkal atdzimst viss, kas miris kādreiz šķīta,
Un atkal senais prieks kā glāsts mums sirdis skauj...
No naktīm zvaigžņotām par šo neviena cita
Tik daudz man mūžā mīlas neiekļauj...

2.

Dun atkal zvani... Pusnakts ēnu dzelmēs
Kā vilņu dungās atbalss brāzmas stīdz...
Kādēļ gan, draugs, kā agrāk — šonakt vēl mēs
Šim tālām skaņām abi trīsam līdz?

Šais mirkļos klusajos, kad baisma apņem sirdi,
Un prāts vairs domu lokos ceļus neatrod,
Šie zvani dunošie, tu pēkšņi it kā dzirdi,
Tev atkal jaunu spēku, jaunu mīlu dod.

(“Universitas” 1936. gada 15. decembrī)

Māra Zviedre

Ziemassvētkos

Nē, sniegā nebija pēdu,
un atbalss klusēja kokos;
es pazinu Dieva Dēlu
pēc Gaismas tavos logos.

Tā nebij' ne lampa, ne svece
un tomēr viss bija gaišs,—
starp mums bija nakts vissvētā,
starp mums bija Pestītājs.

Ziemassvētki nav tikai dāvanu došanas un
nemšanas laiks. Tas ir laiks, kad ikvienam no mums
jāsaprot, kāda nozīme viņa dzīvē ir Betlēmes kūtinā
dzimušajam Dieva dēlam.

Tādēļ šoreiz rubrikā “Cilvēks un viņa laiks” uz
sarunu esmu aicinājusi Teoloģijas fakultātes
studentu, paligmācītāju **ILĀRU PLŪMI**.

—Cilvēkam allaž ir bijusi nepieciešamība meklēt izeju
no sarežģītas dzīves situācijas. Šim nolūkam viņš izmanto
psiholoģiju, filozofiju, horoskopus, zīlniekus vai arī
paļaujas uz savu racionālo saprātu. Šobrīd mēs esam
Ziemassvētku — Kristus atnākšanas — gaidās. Vai varam
likt savu cerību uz viņu?

—Visu cilvēka problēmu pamatā ir vainas apziņa. Tādēļ
viņš cenšas vairīties no Dieva. Tas notika jau paradīzes
dārzā, kad pēc grēkā krišanas pirmie cilvēki — Ādams un
Ieva — kaunējās no Dieva. Šodien psiholoģijā, filozofijā,
horoskopos u. c. cilvēks neapzināti vairās no Dieva, nevis
meklē Viņu. Vairās tādēļ, ka jūtas vainīgs, un patiesība
viņam ir nepatīkama. Līdz ar to cilvēks maldās prom no
Dieva atklātā dzīvības ceļa.

Paša cilvēka centieni meklēt izeju no sarežģītas dzīves
situācijas ir izrādījušies bezspēcīgi. Viņa paša radītās
mācības nav devušas atrisinājumu. Tās ir palīdzējušas tikai
daļēji, bet nav atbildējušas uz pašu būtiskāko jautājumu —
kāpēc es dzīvoju šajā pasaulē? Kas ar mani notiks pēc
nāves? Nespēja atbildēt uz šo jautājumu ir arī
materiālistiskās filozofijas vājā vieta. Tādēļ cilvēki meklē
atbildi horoskopos, austrumu reliģijās. Bet arī tās nedod
galējo atbildi, jo tām pietrūkst augstākās autoritātes.
Austrumu reliģiju iedibinātāji, piemēram, Buda,
Muhameds un Konfūcijs, bija tikai cilvēki, tādēļ arī viņu
mācības bija cilvēciskas, tāpat kļūdainas. Kā saka paši
gudrie, tad kļūdities ir cilvēcīgi. Poncijs Pilāts ar izsmieklu
jautāja Kristus: “Kas ir patiesība?” un aizgāja pārliecināts,
ka atbildes nav. Tā bija visas antikās pasaules traģēdija —
ne spēja atbildēt, kas ir patiesība.

Bet šajā laikā notika neticamais — **PATS DIEVS
NĀCA PASAULĒ**. “Vārds tapa miesa un mājoja mūsu
vidū.” (Jāņa ev. 1,14) Kristus, Dieva Dēls, piedzima
Ziemassvētku naktī. Taču “...gaisma spīd tumsībā, bet
tumsība to neuzņēma.” (Jāņa ev. 1,5) Šajos vārdos
evanģēlija autors Jānis paskaidro, ka tumsa jeb grēks
cilvēkam bija mīļāks, tādēļ cilvēks arī nenāca gaismā, lai
viņa grēks netiktu atklāts. Arī šodien ikvienam cilvēkam ir
jāizšķiras gaismas un patiesības priekšā — **PATS DIEVS
IR NĀCIS PASAULĒ JĒZŪ KRISTŪ, UN CILVĒKAM
IR JĀIZŠĶIRAS** — PAR VAI PRET VIŅU. Vairs nav
jāmeklē atbilde uz jautājumu, kas ir patiesība, jo pats Dievs
ir atbildējis Jēzū Kristū. Atbildējis ikvienam cilvēkam.

—Kādiem mums ir jābūt, lai varētu piedzīvot Kristu?

—Šie vārdi: “...gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to
neuzņēma,” paskaidro dievišķās patiesības sadursmi ar
cilvēka grēcīgumu. Cilvēkam ir jāizšķiras, vai noliegt savu
grēcīgumu un sacīt: “Jā!” dievišķajai patiesībai Jēzū Kristū,
jo Viņā mēs redzam sevi tādus, kādus Dievs mūs iccerējis
kopš pirmsākuma. Vai arī nostāties pret Kristu, kā to savā
laikā darīja jūdu farizeji un grieķu filozofi. Viņi nostājās
pret Dievu, jo augstāk vērtēja savas domas, pieredzi un
tradīcijas, kas bieži vien bija pretējas tam, ko vēlējās
Dievs. Jo, kā Viņš pats sacīja caur pravieti: “Manas domas
nav jūsu domas, un jūsu ceļi nav Mani ceļi. Cik augstu ir
debesis pār zemi, tik augstāki ir Mani ceļi pār jūsu ceļiem
un Manas domas pār jūsu domām.” (Jes. 55, 8—9)

Sadursme starp dievišķo svētumu un cilvēcisko grēku
notiek ikvienā cilvēkā. Tad ir jānožēlo sava grēcīgā ricība

DZĪVE AR KRISTU - ČEĻŠ UZ DEBESĪM

ILĀRU PLŪMI intervē Jolanta Apine

līdz šim, lai ļautu sevī ienākt dievišķajai patiesībai. Kristus aiziešana no šīs pasaules bija nepieciešama, lai Viņš varētu nākt vēl un vēl pie ikviena no mums. Varētu nākt caur Svēto Garu, jo aiziedams Viņš solīja: "Bet jūs dabūsiat spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un jūs būsiat mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam." (Ap. d. 1,8)

"Kad nu nāks Aizstāvis, ko Es jums sūtišu no Tēva, Patiesības Gars, kas iziet no Tēva, tas dos liecību par mani." (Jāņa 15, 26)

Nāv nekādas nozīmes, ja Ziemassvētkos baznīcā ir skaisti un daudziem cilvēkiem tur jauks noskaņojums, bet Kristus nav pie manis personīgi, manā sirdī un manā dzīvē. Kā teica apustulis Pāvils: "Vairs nedzīvoju es, bet mani dzīvo Kristus." (Gal. 2,20) Tādēļ Ziemassvētkos vissvarīgākais ir uzdot sev jautājumu "VAI ES PIEDERU KRISTUM? Vai Viņš ir mani?" Jo, kā Pāvils teica: "Pārbaudiet paši sevi; vai stāvat ticībā, izmeklējiet paši sevi. Jeb vai neesat pārliecināti ka Jēzus Kristus ir jūsu? Citādi jūs esat nederīgi." (2. Kor. 13;5) Un, ja mani nav Kristus, tad jātiek skaidrībā, kāpēc Viņa nav un kas jādara, lai Viņš būtu. Ir jādara, lūk, kas — jānožēlo grēki un jāsaņem piedošana no Dieva. Tad nāks atdzimšanas un atspīršanas laiks.

—Vai grēku nožēlošana ir saistīta ar bailēm no Dieva?

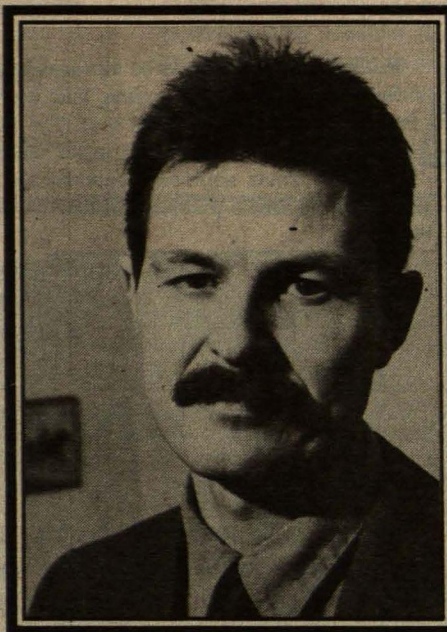
—Jā, kad mēs lasām Svētos Rakstus vai dzirdam kāda ticīga cilvēka stāstījumu, tad pēkšņi jūtam, ka esam grēcīgi un nedzīvojam saskaņā ar Dieva likumu. Dieva likums mums ir atklāts baušļos un pilnībā — Kristū, Viņa dzīvē. Mēs jūtamies vainīgi, mums ir bail. Šīs bailes no Dieva liek meklēt žēlsirdību un grēku piedošanu. Kā Kristus pats teica: "Ne veseliem vajaga ārstu, bet slimiem. Es nesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus." (Mat. 9, 12—13)

Bet, tā kā "nav neviena taisna, it neviena" (Rom. 3, 10), tad neviens cilvēks nevar būt tīrs Dieva priekšā. Mums visiem ir vajadzīga žēlastība Jēzū Kristū. Bet ne visi cilvēki to saprot. Daži apgalvo, ka grēkus var piedot paši un arī zināt izeju. Taču Svētajos Rakstos ir teikts, ka ikvienam no mums reiz būs jāparādās Dieva tiesas priekšā, lai atbildētu, ko esam miesā darījuši — labu vai ļaunu. Saskaņā ar Svētajiem Rakstiem, cilvēkam ir likts vienreiz dzīvot, vienreiz mirt un tad nākt Dieva tiesas priekšā. Kad cilvēks to saprot, viņš sauc pēc Glābēja, Pestītāja, kas ir Kristus. Viņš nāca pasaulē, lai mūsu vietā izciestu Dieva dusmas, sodu un dāvātu mums grēku piedošanu.

—Paskaidro, lūdzu, sīkāk, kāda ir dzīve ar Kristu un kāda — bez Kristus.

—Sāksim ar to, kāda ir dzīve bez Kristus. Tā ir "dzīga banketam, ko svin uz nāvi notiesātais. Viņš ēd, dzer un priecājas, bet rīt gaidāma nāve. Šādai dzīvei nav dziļākas un tālejošākas jēgas. Daži cilvēki cenšas sevi attaisnot, sacīdami, ka viņi vēlas kaut ko sasniegt vai audzināt bērnus utt. Bet kāda tam jēga, nezinot, kādēļ vispār pats

esmu pasaulē? Kas ar mani notiks, kad aiziešu no šīs pasaules? Astroloģija un austrumu reliģijas uz šo jautājumu atbild spekulatīvi vai vispār neatbild, jo tās nezina atbildi, tādēļ bieži maldina nepieredzējušus prātus. Dzīve ar Kristu ir pārliecība, ka ar nāvi nekas nebeidzas, bet tikai iesākas. Mēs dzīvojam pasaulē, lai sagatavotos mūžīgai dzīvei. Dabā varam vērot, ka no mazas, zemē iestādītas sēkļaņas izaug liels koks. Brīnumaini, kā tas var notikt. Bet daudz brīnumaināk būs ar mums pašiem, kad PĒC NĀVES MĒS CELSIMIES AUGŠĀ MŪŽIGAI

DZĪVEI. Apustulis Pāvils ir teicis: "Ja mēs šajā dzīvē vien ticam uz Kristu, tad esam visnožēlojamākie cilvēki." (1. Kor. 15, 19) Tas nozīmē, ka Kristus nav tikai morāles skolotājs vien. Viņš ir mūsu ceļš uz debesīm pretī mūžīgajai dzīvībai. Jau šajā dzīvē, kad mēs nožēlojam savus grēkus, Viņš liek mums piedzīvot patiesas pārmaiņas nevis mācot morāli, bet liekot piedzimt no jauna. Piemēram, noziedzniekam tapt par svēto. Kā pats Viņš ir teicis: "Es esmu ceļš patiesība un dzīvība. Neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani." (Jāņa ev. 14, 6)

—Filozofijā, psiholoģijā un pārējās cilvēka paša radītajās mācībās viņš redz sevi labu. Taču Svētie Raksti — Dieva vēstījums cilvēkiem — vispirms uzsver viņa grēcīgumu. Bet ir cilvēki, kuri apgalvo, ka nekad nav grēkojuši. Kā izskaidrot šo pretrunu?

—Svētajos Rakstos mēs varam lasīt par Ievas un Ādama grēkā krišanu paradīzes dārzā. Tā tiek pārmanota no paaudzes paaudzē cauri visai cilvēces vēsturei līdz pat šodienai. Katrs cilvēks jau piedzimst ar grēku sevī. Bet "...grēka alga ir nāve." Tas nozīmē, ka līdz ar dzimšanu cilvēks sāk iet pretī nāvei, pretī iznīcībai. Tādēļ dzimušais bērns ir jākristī, lai viņš, kas ir vērstis pretī nāvei, tiktu pavērstis pretī Dievam, pretī mūžīgajai dzīvei. Kristība ir sakrāls Dieva akts, kurā cilvēks tiek atpirkts no nāves. Taču dzīves laikā šai kristībai ir jāpievieno arī ticība. "Kas tic un top kristīts, tas taps svēts, bet, kas netic, taps pazudināts." (Mar. 16, 16) Kristība nav atkarīga no cilvēka prāta. Tā ir spēkā pat tad, ja cilvēks to nesaprot, taču tai ir jābūt turpinājumam — viņa ticībai.

—Ko tu, Ilār, novēlētu mūsu lasītājiem Kristus dzimšanas svētkos?

—Lai Ziemassvētki nebūtu tikai ārišķīgi, bet nestu sev līdzī dzīlāku iekšējo saturu. Katra mazā Ziemassvētku dāvana, kuru mēs dāvinām viens otram, un katrs jaunais gads, kuru sagaidām, atgādina mums par to dāvanu, ko Dievs mums dāvinājis ar Kristus dzimšanu. Tāpēc es vēlu visiem saņemt šo dāvanu, ko Dievs dod, — mieru ar Jēzu Kristu.

Fotogrāfēja SANDIJS SEMJONOVŠ

KRISTĪGĀ DEMOKRĀTIJA:

MĀRIS VĪTOLS *

Schlage die Trommel
und fürchte dich
nicht.*

Prologs adekvāta noskaņojuma radišanai

Bridi pirms šī rakstu darba tapšanas iegriezies virtuvē, uzvāriju smaržojošu kafiju, un, laiski lūkodamies blāvajā gaismā, kura iezīmēja rīta tuvumu, mēģināju attaisnot cilvēciskās pasivitātes vienu otru iezīmi sevī. Tad gluži kā nerātā nedarbā pieķertu mazuli viegli paraustīju sevi aiz auss un, atgriezies istabā, dāvāju baltajai papīra lapai, lūk, šādus vārdus: "Katru daudz maz nopietnu apņemšanos, šķiet, jau tās pirmsākumos, mūsos nokauj tā simpātija pret slinko pašapmierinātību un miegains mieru, kuru esam iepazinuši, vēl bērni būdami."

*"Sit bungas un nebaidies", - pirmā rinda no H. Heines dzejoļa "Doktrina"

Tā nobriest ideja...

Pēc savas dabas es biju ļoti labsirdīgs un jūtīgs zēns. Raudāju, kalusīdamies kādu stāstām par savām nelaimēm, un cietu, redzēdams otra ciešanas. Viss, ko es redzēju un dzirdēju, radija mani dziļi nospiedošas sajūtas. Manā dvēselē agri radās jautājums: kāpēc gan visi tā cieš, un vai tad nekādi nav iespējams palīdzēt šai nelaimē, kas, liekas, pārņēmusi visus? Alkatīgi meklēdams atbildi, drīz vien to radu — prātīgu un sistemātisku. Pirmā atziņa bija šāda: "Patiesa laime ir mierīgā sirdsapziņā." Uz maniem jautājumiem par sirdsapziņu man paskaidroja, ka tā mūs soda par sliktiem darbiem un apbalvo par labiem..."

Nikolajs Dobroļubovs

Šad tad mēs patiesi vēlamies darīt labu, arī spēks ir, bet bailes, neticība saviem spēkiem un, visbeidzot, arī nezināšana: ko (un kā) darīt? — mūs pastāvīgi apstādina, un mēs, paši nezinādami kā, piepeši atrodamies ārpus sabiedriskās dzīves, vēsi un sveši tās interesēm...

Tomēr vēlēšanās, kā agrāk, ir dzīvotspējīga mūsu krūtīs (es runāju par tiem, kuri šo vēlēšanos necenšas mākslīgi aplūsināt), un mēs arvien meklējam, alkstam, gaidām... gaidām, lai mums kaut viens izskaidrotu, ko darīt.

Savulaik Turgeņevs sava pazīstamā stāsta "Накануне" ("Priekšvakarā") varonei vēlejis sacīt šādus vārdus: "Ak, ja man kāds teiktu: lūk, tas tev ir jādara! Labai būt — tā ir par maz: labu darīt... jā, tas dzīvē ir galvenais. Bet kā darīt labu?" Kurš no mūsu sabiedrības cilvēkiem, kuri apzināties sevī dzīvu sirdi esam, nav tāpat moku pilns taujajis? Kurš nav atzinis par nožēlojamiem un maznozīmīgiem visus tos aktivitāšu veidus, kādos izpaušies mūsu centieni darīt labu? Kurš nav izjutis, ka eksistē vēl kas cits, augstāks, ko mēs iespētu paveikt, bet nezinām, kā ķerties klāt... un kur tad ir risinājums mūsu šaubām? Alkstoši meklējam to savas dzīves gaišajos brīžos... un nekur neatrodam. Visa apkārte jā sabiedrība, mums šķiet, vai nu mokās tais pašās šaubās kā mēs, vai arī... nonāvējusi sevi līdzību ar cilvēku, sašaurinājusi sevi līdz tam, ka dzenas tikai pēc savu sīko, egoistisko, dzīvniecisko interešu apmierināšanas. Un tā dienu no dienas paiet dzīve, kamēr tā nav nomirusi cilvēka sirdī, ... un dienu no dienas dzīvais cilvēks gaida, vai rit nebūs labāk, vai rit neizklidīs šaubas, ... vai rit neieradiesies TAS, kurš mums pateiks, kā darīt labu.

Tad dzirdiet, kam ausis dzirdēt — **VINŠ IR KLĀT!** Šis gaidīšanas ilgās jau sen nomāc lielu daļu latviešu sabiedrības, kura pat nenojauš, ka gaidītais ieradies. Ieradies kādā tikpat

KĀ PIEPILDĪT VĒLĒŠANOS DARĪT LABU!

klusā un mierpilnā naktī, kā šī. Šo ierašanos mēs atzīmējam, svinot Ziemassvētkus:

“Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klausīnu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, ieešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani...” Vai tu zini, kas to ir sacījis?

...un tiek piepildīta

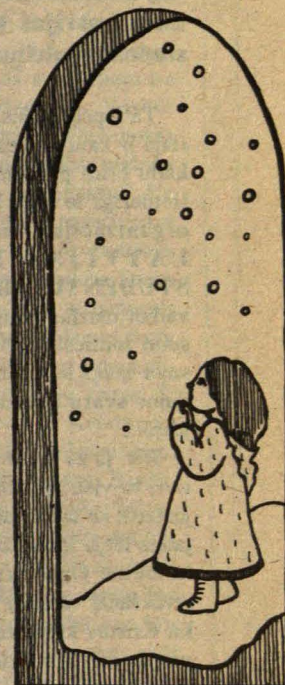
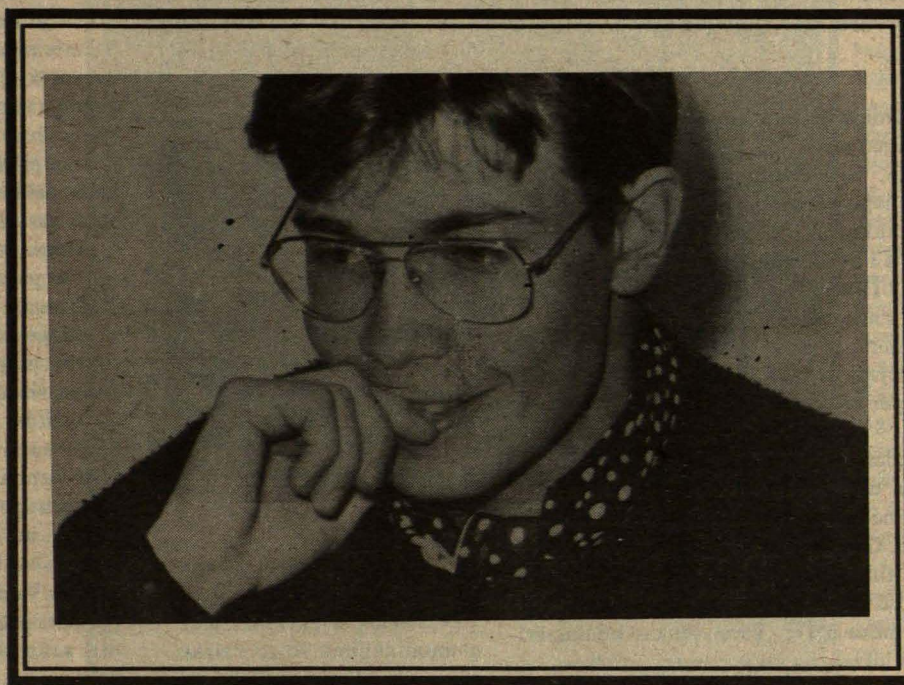
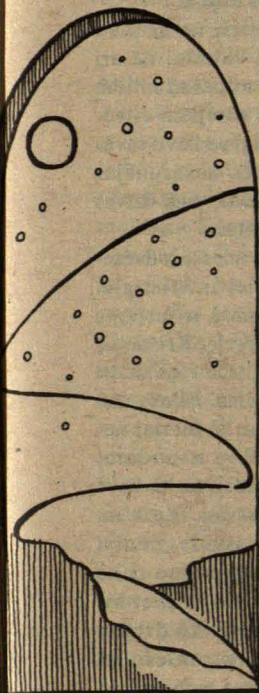
“Es lasīju kādā grāmatā par cilvēku, vārdā Kristus, kas gāja apkārt, labu darīdams. Tas ir pārāk grūti, tāpēc es viegli apmierinos tikai ar apkārt iešanu.”

Džordžs Smolls

iesaistīties politikā (un citās dzīves sfērās).

Aplūkojot Latvijas politisko situāciju šodien, varam konstatēt, ka faktori, kuri noteica totalitārā režīma sairšanu, nav izrādījušies pietiekami, lai radītu demokrātiju. Politisko aktieru pulkā vērojama ilgstoša nespēja vienoties par spēles pamatnoteikumiem, kas mudina domāt par to, ka pārejas laika ievadītāji ir izsmēluši savas politiskās darbības ražīguma potences. Ir pienācis laiks kvalitatīvi jaunai attīstības fāzei, kuru iedzīvināt sabiedrībā ir spējīgi JAUNI politiskie aktieri. Tādi, kuri psiholoģiski ir nobrieduši pārmaiņām...

Mēs, jauni būdami, nejutami ar varu piesaistīti savu laiku pārdzīvojušam pagātnes liķim. Pienākusi mūsu kārta (arī Tava) ķerties pie darba un ienest tajā to enerģiju, konsekvenci, sirds un domas harmoniju, par kuru šobrīd uz politiskās skatuves esošie aktieri spēj iegūt tikai teorētisku izpratni... Un es personīgi saskatu tādas ļaudis to vidū, kuri par savu

* DZINTARA LIEPIŅA foto

Savulaik dzirdēju brīnišķīgu stāstu par kādu svēto, kurš aukstā janvāra naktī izgājis dārzā un, drēbes novilcis, meties ērkšķu krūmā, lai kaut mazliet izjustu Kristus piedzīvotās ciešanas. Tomēr ērkšķi pārvērtušies ziedošās rozēs bez dzeloņiem...

Lai arī ticība reti sevi ir pieteikusi ar kļiedzošām reklamām, šajā, sirsnīgās mīlestības un patiesas miera cauraustajā Ziemassvētku klusumā, pašas Debesis uzrunā cilvēkus. Ieklausoties tajās, mēs spējam aizmirst dzīves ērkšķu sāpīgos dūrienus — ikdienas rūpestus un pārestības un nepieminēt vairs tās. Varbūt iespējam arī saklausīt to ipašo, ko Dievs vēlas ielikt mūsu sirdīs.

Viņš ir uzrunājis arī mūs — gados jaunus, ticīgus cilvēkus, kuri esam atsaukušies aicinājumam kalpot kristīgas demokrātijas idejām. Esam uzņēmušies nastu iedzīvināt šīs vērtības Latvijas sabiedriskajā politikā. Jūtamies aicināti iesaistīties šajā apņemšanās valsts pārvaldes un valsts līdzī dzīvošanas darbā (un apzināties to kā upuri, kurš mums jānes). Šim nolūkam esam izveidojuši Kristīgo Demokrātu jaunatnes organizāciju, lai spētu jau visdrīzākajā laikā nopietni

politisko un citu aktivitāšu pamatu ir izvēlējušies kristīgas kultūras pamatvērtības. Apustuļa Pāvila vārdiem runājot, tās ir trīs — ticība, cerība un mīlestība. Šīs trīs, bet lielākā no tām ir **MĪLESTĪBA!**

Mēs vēlamies veidot Latviju (Latvijas Universitāti ietverot) par demokrātisku kristīgas kultūras zemi, darot līdzenu Dieva ceļu uz cilvēku sirdīm. Ja mēs šo ceļu būvēsim, tad Dievs paveiks savu. **TAD VIŅŠ NĀKS!** Nāks un mājās cilvēku sirdīs. Vai **TU** negribi ielikt savu akmeni šajā būvē?

Ja vēlies līdzdarboties, līdzdomāt vai vienkārši pateikt mums kādu labu vārdu, atnāc (vai uzraksti) uz Lāčplēša ielu 24/4, kur atrodas Kristīgo Demokrātu koordinācijas centrs (tel. 284869).

* **MĀRIS VĪTOLS.**

Latvijas Kristīgo Demokrātu Jaunatnes Savienības vadītājs.

DAŽAS NEORIGINĀLAS PIEZĪMES PAR ŠO TO ORIGINĀLU

MĀRIS VĪTOLS

Tas bija vienā no tiem visnotaļ agrinā rudens rītiem, kad kārtējo reizi jūsmoju par to, cik jauka lieta ir radiomodinātājs. Šķiet, piekritisiet, ka patīkamāk tomēr mosties kopā ar Amy Grant vai Enju, nevis ar to nejauko modinātāja tarkšķi (tratata—ta—tā—ā—ā... tāda dziesma ir manam modinātājpulkstenim).

Ari tajā ritā radiostacija "AA" translēja avižu apskatu, un, pārlapojot "Neatkarīgo Čiņu", cita starpā sacīja, re, ko:

—Kādai NC žurnālistei izdevies noskaidrot, ka Ingerūns nav neviens cits kā tas pats Māris Vītols, kurš Latvijas Universitātē nodibinājis kristīgos studentu pulciņus...

Tā iepatikās šis vārdiņš: pulciņi (tajā ir kaut kas pavisam miļš), ka kādu brīdi pārdomāju, vai nebūtu lietderīgi to kaut kā iepīt esošajā organizācijas nosaukumā — **LATVIJAS KRISTĪGO STUDENTU BRĀLĪBA**. Tad, varbūt mazliet lēnīgi, toties sekojot seno romiešu tradīcijām, pavērsu savu ikšķi lejup, tādējādi nosvēr-dams svaru kausus par sliktu šai idejai...

Bet, ja es tā no malas, tā objek-tīvi, to visu aplūkoju, tad kautrīgi jāatzīst, ka laika gaitā ne viena vien jauna ideja ir realizēta. Gan vasaras nometne Ogrē, kur līdzās volejbolam un svaigo sēņu ievākšanai varējām pilnā mērā baudīt to prieku, kuru izjūtam kā Kristus klātbūtni mūsu dzīvē. Varen jaukas bijušas arī pērnās kristīgā video lūkošanās un karsto tēju malakošanas garajos un citos ziemas vakaros... Kaut gudri onkuļi spriedelē, ka par organizācijām jārunā, nevis vadoties pēc šo "papīriem", bet gan darbiem, tomēr raudzišus (tiesa, garāmejojot) papētīt šīs "papīrlietas" tuvāk.

Daudzu jauku cilvēku pabalstīta (galvenokārt garīgi), studentu Brālība izveidojās, šķiet, pirms pusotra gadiņa. "Tradicionālajās" aktivitātēs iesaistījušies kādi simts un divdesmit studenti Rīgā, Jelgavā un Liepājā... Reizi nedēļā pulcējāmies vienviet, lai kopīgi lasītu Biblii, dziedātu, lūgtu... vienkāršāk runājot, lai pieaugtu ticībā un stiprinātu cits citu. Un tas jau ir tā miļi, ja pie tevis pirms Bībeles studijas pienāk kāda jauka meitenīte un saka: "Māri, tu jau zini, ka es neticu..., bet man šeit ļoti patīk!" Man jau pašam arī īstenībā tās studijas patīk, bet drīzāk tā ir mīlestība, kura ik reizīti man sasilda sirsniņu. Tā mīlestība, kuru pats Dievs izlējis mūsu vidū... tā, kura ir laipna..., kura neskauž un nemeklē savu labumu. Tā nepriecājas par netaisnību un nepiemin ļaunu. Tā pati, par kuru Pāvils saka: "Ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, un man nebūtu mīlestības, tad es būtu šķindošs zvārgulis..."

Šīs kopānākšanas man ir brīži, kad iespēju nedomāt par laicīgo, aizmirst pārestības un nepieminēt tās vairs... Tā ja! Opsā, ...gandrīz vai piemirsu, šogad mums ir ciemiņi: četri

NEDĒLAS (VAI VISMĀZ NEDĒLAS) CITĀTS.

Ja es vēlos noraidīt Jēzu Kristu, tad man būtu lietderīgi šo to vairāk uzzināt par to, ko isti es noraidu. No otras puses, ja es vēlos Viņu pieņemt, man būtu diezgan labi jāapzinās, KO es pieņemu. Man šķiet, ka es spriežu tā, kā to varētu prasīt no cilvēka, kuram ir kaut minimālas ambīcijas uz intelektualitāti...

MĀRIS VĪTOLS (brīvs cilvēks)

norvēģi un viena somu meite-ne. Viņi studē filologos latviešu valodu un brīvajos brīžos man piepalīdz kalpošanas darbā. Lūk, tadā kārtā arī mēs tos saŕus darbiņus paspējam aparit...

□ Tādi mēs izskatījāmies šovasar...

Vel tikai pastāstišu, ka visi mūsu pasākumi ir ekumēniski, pieejami katram, kurš ir izjutis pamudinājumu šo to vairāk par ticības lietām uzzināt. Ar jauno semestri esam iecerējuši ieturēt virzību uz Universitāti, nevis prom no tās, tādējādi, iespējams, katrā fakultātē būs šāda maza, jauka Bībeles studijas grupiņa. Veidosim arī "angļu" grupiņas, kur līdzās Bībeles zinībām būs iespēja gūt valodas praksi.

Diemžēl sesijas tuvums, acimredzot, piebremzēs mūsu garīgās aktivitātes, tādēļ ne-teikšu neko vairāk kā tradi-cionālo frāzi: sekojiet infor-mācijai... Visiem citiem ne— un gadījumiem atstāju savu telefona numerāli: 585344 (runā, ka kādam arī izdodoties mani sazvanīt...).

Atā, visu labu - Māris
P. S. Cerībā, ka debesis
mums būs vismaz FAX—i.

Kas viņi ir?

"...jo kristieši ne ar savu dzimteni, ne valodu, ne arī dzīves ārējiem paradumiem neatšķiras no pārējiem cilvēkiem. Proti, viņi nedzīvo savās īpašās pilsētās, nesarunājas kādā īpašā valodā, viņu dzīves veids nav uzkrītošs.

Tomēr, kas miesai ir dvēsele, tas pasaulei ir kristīgie. Redzamajā miesā ir ieslēgta neredzama dvēsele. Kristiešus pasaulē pazīst, taču viņu ticība paliek neredzama. Miesa nīst dvēseli, lai gan tā miesai nekādu netaisnību nenodara. Nīst vienīgi tādēļ, ka tā kavē miesu kalpot savām iegribām. Tāpat arī pasaule ienīst kristiešus, kuri nedara neko ļaunu. Viņi tikai ir pret šīs pasaules priekiem. Kā dvēsele mīl savu neganto miesu, tā kristieši mīl savus nīdējus.

Dvēsele ir gan ieslēgta miesā, bet tā satur miesu kopā. Tāpat kristieši ir ieslēgti šajā pasaulē kā cietumā, bet tieši viņi ir tie, kas satur šo pasauli. Dvēsele ir nemirstīga, mājodama mirstīgajā miesā. Ari kristieši uzturas šajā iznīcīgajā pasaulē, gaidot neiznīcību debesis."

No Justina Filozofa rakstītās "Vēstules Diognētam".

Ar mani bija tā:

...Jau pāris gadus gāju uz baznīcu. Starp daudzajiem dievkalpojuma apmeklētājiem nebija neviena, ar kuru es varētu aprunāties pēc dievkalpojuma. Es nepazīnu nevienu un jutos vientuļi. Nohākot

CILVĒKA DVĒSELES ILGOŠANĀS

JOLANTA APINE

LATVIJAS UNIVERSITĀTES KRISTĪGAJĀ STUDENTU BIEDRĪBĀ, es pirmo reizi izjutu to Dieva žēlastību, ko Viņš mums dod, dāvinot brāļus un māsas Kristū.

Mēs esam jauni, mēs esam studenti. Bet mūs visus vieno Kristus, vēlēšanās pieaugt ticībā, būt tuvāk Dievam un mīlēt vienam otru.

Kādēļ mēs nākam kopā?

Uz šo jautājumu es gribu atbildēt ar vārdiem no 42. psalma: "Manai dvēselei slāpst pēc Dieva, pēc dzīvā Dieva." Šis psalms ietver sevī visu cilvēku dvēseles ilgošanos, meklējumus un jautāšanas slāpes. Kā savā sprediķī kristīgās studējošās jaunatnes Lūdzamajā dienā teica profesors Roberts Feldmanis, tad ceļu uz ilgu piepildījumu mums ir atklājis Kristus, kurš vada mūs pie Dzīvā, Patiesā un Vienīgā Dieva un dod atbildi, kas Viņš ir. Un Viņš ir mūsu Tevs — šī ir vispilnīgākā atbilde pēc neauglīgas gremdēšanas sevī un savu jūtu saviņņojumos, pēc ledaini aukstajiem prātniecības kalngaliem, meklējot Dievu kā bezpersonisku "visuma spēku", kuram nav daļas par mums. Bet Jēzus mūs vada pie Dzīvā Dieva, kuru mēs drikstam lūgt, kuru lūgt mums ir tiesības un kura priekšā mēs noliekam savu grēku nastu. Viņš atbrīvo mūs no ļaunā un tā ieročiem, kas vērsti pret mūsu eksistenci, kā miesīgo, tā garīgo. Mēs varam lūkoties Viņa vaigā godbijībā, pateicībā, priekā un pašāvības drosme.

Kopā mēs esam jau vairāk nekā gadu. Bet pati biedrība ir dibināta 1921. gadā, slēgta 1940. un atkal atjaunota 1991. gadā. Šobrīd mums ir pieci vecbiedri, kuri bijuši KSB biedri Latvijas laikā — Elga Vanaga, Anna Jursone, Elfrida Švalbe, Roberts Feldmanis, kā arī Lietuvas evaņģēliski luteriskās Baznīcas bīskaps Jānis Kalvāns. Mēs pārējie esam dažādu fakultāšu studenti, kuri nākam kopā katru otrdienas vakaru Bībeles stundās. Var teikt, ka Bībele ir visu mūsu aktivitāšu centrs un atbalsta punkts. Kā sacīja Daina (viņa studē socioloģiju): "Mēs pulcējamies ap Bībeli un tajā rakstīto aplūkojam ticībā, bez liekas prātošanas." Parasti Bībeles stundu vada kāds no mūsu brāļiem teoloģijas studentiem. Tajā mēs arī lūdzam — visi kopā pēc tam, kad daudzi no mums līdz šim ir lūguši kaut kur vienatnē, nezīnot, ka varbūt arī viņu fakultātē blakus ir brālis vai māsa kristieši.

Kā sniegi kalnu galotnēs

—Māri, šim rakstam es pievienošu foto, kurā redzamas baltas kalnu smailes, — tā es sacīju Kristīgās Studentu Biedrības priekšniekam Mārim Santam jeb, vienkārši sakot, mīļajam brālim Mārim: Mēs sedējam studentu ģimeņu

kopmitnē, kur bez Māra, viņa sievas un diviem viņu bērniem mitinās vēl divas ģimenes ar savām atvasītēm. Virtuvē ienāca kaimiņiene, nesdama uz paplātes netiros traukus. Viņai pakal tipināja aptuveni gadu vecs bērns, ar zeķītēm pa dēļu grīdu, kurai sen jau nogājusi krāsa. Šim mazajam cilvēkbernam ar linu baltajiem, lokainajiem matiņiem pirmā mājvieta ir pašā Rīgas centrā, kuras adresi simtiem studentu ļoti labi zina un atcerēsies vēl ilgi — Aspazijas bulvāris 5. Augstie griesti ar atlupušu apmetumu, pie griestiem piekārtā visparastākā spuldzīte, metāla caurules gar sienām — tā ir virtuve.

—Kā sniegi kalnu galotnēs —, šīs dziesmas vārdi bija Māra pirmā reakcija uz manu vēstījumu par foto, — "jūs

(kristieši) esat pasaules un zemes sāls," saka Jēzus. Vai mēs esam Universitātes sāls? Zini, Jolanta, mūsu Biedrības biedriem, brāļiem un māsām, ir īpašs uzdevums — lūgt par Universitāti, tās studentiem un pasniedzējiem. Varbūt blakus kāds brālis mokās savā paštaisnībā, gudrībā un reizē nezināšanā. Un viņam vajag pasacīt tikai vienu — visas gudrības iesākums ir bijība Dieva priekšā. Tad atrisināsies visas pārējās dzīves problēmas, radīsies jēga izglītibai un dzīvei vispār. Šī jēga ir Jēzū Kristū, ap kuru pulcējamies arī mēs. Kristīgā Studentu Biedrība mums ir tāpēc, lai varētu viens ar otru dalīties tajā, ko Kristus mums ir devis, lai mēs varētu būt Dieva mīlestībā visi kopā. Kā arī, lai mēs paši un visi pārējie ļaudis saprastu, ka ticība Dievam nav pretrunā ar racionālo saprātu un gudrību. Patiesībā racionālais saprāts ir jānoliek tā istajā vietā — nevis, lai tas būtu kungs pār mīlestību, bet gan kalpotu tai. Bez bijības Dieva priekšā visā mūsu gudrība darbojas aplamā virzienā. Bijība Dieva un Viņa sacītā priekšā rada skaidrību un jēgu mūsu dzīvēs, nostāda mūs bez bailēm arī nāves priekšā. Studiju gados šķiet, ka nāve ir kaut kas tāls. Taču nāve ir mums blakus esoša realitāte, kuras priekšā mēs esam bezspēcīgi. Tikai dievbijībā turēta gudra sirds ved mūs pie patiesības.

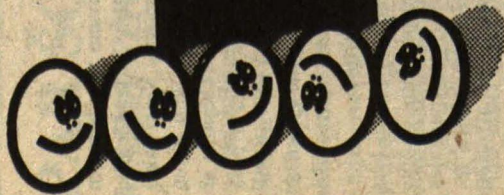
Dievs, es tev pateicos, ka man ir ticība un gudrība pašāvībā uz Tevi. Šķiet, ka tieši pēc tā ilgojas mana dvēsele. Atbildi es lasu Kristus apsolījumā, kurš rakstīts Jāņa evaņģēlijā (11, 25—26): "Es esmu augšāmcelsšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs. Un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam. Vai tu tici?"

Kristīgas sabiedrības studentu KLUBS

22
DECEMBRĪ

ZIEMASSVĒTKU

PĀRTIJA

Esmu piemirsis, kur isti — saules pielietajās Alpu nogāzēs dusot, vārtoties pa Vecāku pludmales smiltiņām vai nesteidzīgi malkojot kafiju kādā nomaļā Rīgas kafejnīcā, tapa izrunāta un ar sajūsmu uzņemta ideja par nepieciešamību sarīkot kaut ko tādu, ko man visādi mīļie skandināvi sauktu pavisam vienkārši — KRISTĪGA PĀRTIJA.

Tā nu, aukstākam laikam pieturoties, no aizspriedumiem un nedraugiem rūpīgi sargāta, ideja apliecinājusi savu dzīvīgumu.

22. decembrī (tātad otrdienā),

18.00 šogad (un, šķiet, arī pēckara periodā) pirmais kristīgi saviesīgais akadēmiskas publikas pasākums — ZIEMASSVĒTKU PĀRTIJA.

PASĀKUMA NORISES VIETA: LU Vēstures un Filozofijas fakultātes (Brīvības iela 32) otrajā stāvā (par to paldies fakultātes dekānei *Daukštes kundzei*).

FINANSIĀLAIS UN PRAKTISKAIS REALIZĒJUMS: šoreiz uz Latvijas Kristīgās Studentu Brālības un Kristīgo Demokrātu jaunatnes savienības kakla, pleciem vai kā jums tīk!

TEMATISKĀ IEVIRZE: Ziemassvētki un visas tiem pieredzīgās lietišķās (egļites, svečītes, mūzika, prieks, labs prāts un...)

PUBLIKA: kristīgai ticībai labvēlīgi orientēti jauki, jauni (pārsvārā!) ļaudis no Rīgas, Liepājas, Jelgavas (varbūt no Norvēģijas, Somijas un Daugavpils) akadēmiskajām aprindām.

ĪPAŠI KLAUVĒJIENI: vēlams gaisotnes un svētku izjūtas pastiprināšanai ierasties solidā ģērbā (iespējams robežās) - kungi uzvalkos, dāmas atbilstošos tērpos.

Lai iecerētajam pievienotu nepieciešamo saviesīgumu, solidumu un, dod Dievs, regularitāti, pārtiju norisēm izvēlēta KRISTĪGAS SABIEDRĪBAS KLUBA forma. Ja mēģinām vilkt paralēles ar septiņpadsmitā gadu simta mantīgās sabiedrības daļas iepazītajām un atzītajām klubu formām, iespējams sazimēt katras šādas formācijas specifisko interesi — izklaides pasākumi, politisko norišu pārspriešana un dažādi. Mēģināšu noformulēt mūsu "specifiskās intereses".

Ja līdzšinējās aktivitātes bijušas orientētas tieši uz pašas Bībeles fundamentālo pamatpatiesību izziņāšanu, tad šim "jaunajam" vajadzētu aptvert kristīgas dzīves praktiskās puses jebšu atbildēt uz jautājumu: Kādu attieksmi vajadzētu veidot jaunam kristīgi orientētam cilvēkam pret mums līdzās esošajām ikdienas parādībām — nauda, politika, sekss, aborti, alkohols, atpūta, ģimene, darbs un izglītība, laika trūkums, sliktas attiecības ar vecākiem utt., akcentējot kristīgas kultūras vērtības. Tas būtu savdabīgs mēģinājums veidot cilvēka kristīgi morālas stājas modeli saskarsmē ar

minētajiem dzīves aspektiem.

*Varbūt šāda aktivitāte liktos simpātiska arī cilvēkiem, kuri uzlūko kristīgu morāli kā vērtību, bet noliedz pašas reliģijas nepieciešamību. Tādējādi viņiem rastos iespēja paraleli dziļākai kristīgas morāles izpratnei, varbūt gūt arī plašāku ieskatu pašas ticības pamatos.

*Daudziem jauniem cilvēkiem minētie dzīves aspekti veido plašu dzīves problēmu loku, kuras dziļi, dziļi apslēptas tālākajā dvēseles nostūrīti, citiem vārdiem sakot, traucē būt laimīgiem. Citviet noklusētais, neizrunātais šeit brīvā, nepiespiestā atmosfērā varētu tikt pārspriests un izrunāts. Tādējādi daudzi, pat neatklādami savu problēmu, iespētu saklausīt sev aktuālus tās iespējamus risinājumus.

*Būsim godīgi (tie kuri jau ilgāku laiciņu ripojam pa šo dzīvi kā kristieši) un atzīsim, ka nebūt neesam eņģeļi. Katram no mums šād tad ir nepieciešamība parunāties par dzīvi ar kādu ticībā līdzdzīvojošu brālīti vai māsiņu! Domāju, ka radītā noskaņa un autonomi novietotie galdiņi ļaus visas šīs "lietas" mierīgi pie kafijas tases izrunāt. Kas zina, varbūt ar laiku par tik tradicionālā jautājuma "Kā klājas?" nē mazāk tradicionālu atbildi kļūs: "Par to parunāsim klubā..."

*Šķiet, nepateikšu neko jaunu, ja sacīšu, ka lielākā daļa morāli augstu vērtējošu jaunu (tai skaitā kristīgu) cilvēku savu nākamo dzīvesdraugu mēģina rast "atbilstošās" aprindās. Līdz šim, atklāti runājot, gandrīz vienīgā vieta, kur kristietis varēja sastapt sev "līdzīgi domājošo", bija baznīca. Piekritīsiet, ka, šķiet, tā varbūt nebija atbilstošākā vieta šādām nodarbēm, pie kam "izvēle" bija sašaurināta attiecīgās draudzes ietvaros... Neesam TO iecerējuši kā vienu no kluba pamatfunkcijām, tomēr konstatācija, ka minētajā aktivitātē līdzdarbosies daudz jaunu, pamatā studējošu, kristīgu cilvēku ir visnotaļ saistoša.

*Paralēli visam, atļaušos izteikt minējumu, ka tā kristīgas sabiedrības daļa, kura iecerējusi, varbūt pat īpaši negaidot studiju nobeigumu, nopietni līdzdarboties biznesā, politikā, masu mēdijos u. c., labprāt par saviem domubiedriem izvēlas tieši kristīgus ļaudis. Lietišķie kontakti un visas ar tiem saistītās lietas, nebūt nespēlē tik mazu lomu mūsu gājumam cauri zemes dzīvei, lai nebūtu pieminēšanas vērti.

Tas tā īsumā arī viss.. Dalībkartes varēs iegādāties pusstundu pirms pārtijas sākuma (40.- LVR)!

MĀRIS

ZELTENES, KURAS NAV AITAS AR GARĀM BIZĒM

ILZE DOMĀ TĀ:

"Es mēģināju šajā skolā ieviest to, ko pati nebiju vidusskolā iemācījusies. Lai meitenes nāk un apgūst visu, kas jaunai sievietei nepieciešams."

Tā savu Zeltēnes skolu raksturoja Ilze Kurme. Viņa ir direktore, un viņai ir 21 gads, un viņa neklātienē mācās Pedagoģijas fakultātes darbmācības specialitātē. Uz Zeltēnes skolu nāk kādas 80 meitenes un cienīgāka gadagājuma kundzes. Nodarbības notiek vienu vakaru ik nedēļas.

DAINA, KRISTĪNE, LINDA UN JOLANTA DOMĀ TĀ

Viņas Zeltēnes skolā mācās un nāk šurp tāpēc, ka tā ir vienīgā vieta, kur var apgūt tik daudzas lietas uzreiz.

—Kas jums šķiet visinteresantākais?

Jolanta: "Folkloristika. To pasniedz Medeņu pāris no "Skandinākiem". Viņi stāsta par latviešu svinībām un godiem un katreiz mēģina mūs iesaistīt aktīvās darbībās. Iveta saka: "Nav ko sēdēt. Latviešu tautai vajag dziedāt." Viņa, manuprāt, ir tāda īsta sieva. Arī savu vīru, kad vajag, prot pie vietas nolikt."

—Vai bija kas tāds, ko uzziņājāt vispār pirmo reizi mūžā?

Jolanta: "Biju pārsteigta par kūmu tradīcijām. Kad notiek bērna kūmības, vecāki nedrīkst tai istabā atrasties. Tur ir tikai radi un draugi, kuri tad iesvēta istabu, dziedot dažādas dziesmas."

Daina: "Es gan neredzu jēgu latviešu tradīcijām, bet uzziņāt par to visu man ir interesanti. Vienu reizi gan, kad sadzirdējām, ka nupat būs blūķis jādīda, ar Kristīni aizskrējām no nodarbības."

Kristīne: "Mums ir arī Dvēseles stunda, kurā, starp citu, pasniedzēja Mežale bieži ir citās domās par dažādām lietām nekā folkloristi."

Daina: "Man patīk Dvēseles stundas, jo tur es varu uzziņāt, ko kāds cits domā par jautājumiem, kuri nodarbina manu prātu. Mēs runājam par pasaules uzbūvi, par to, kas ar cilvēku notiek pēc nāves. Ne visam var piekrist, bet pasniedzēja nav sludinātāja, tāpēc tas ir interesanti."

Kristīne: "Man liekas, ka folkloristika ar Dvēseles stundu nav tik lielā pretrunā kā Dvēseles stunda un ģimenes plānošanas nodarbība. Vienā mums saka, ka pirmslulību seksuālās attiecības Dievam nav tīkamas, bet otrā mēģina pārliecināt, ka partneriem jāiepazīst vienu otru, pirms sākt kopdzīvi."

—Ko jūs vēl mācījāties Zeltēnes skolā?

Visas kopā: "Kulināriju, rokdarbus (aušanu, adīšanu, izšūšanu), kosmetoloģiju, dārza darbus."

Daina: "Bet te nav īsti piemēroti apstākļi praktiskām nodarbībām, tāpēc daudz kas "aiziet garām"."

Ilze (tātad direktore): "Man šķiet, ka kulinārija tādā veidā, kā to pasniedz Valdis, ir noderīga. Vieglāk jau būtu parādīt, kā tie dārzeņi jāgriež. Es, piemēram, uzziņāju, kā jācep ola — uz dzeltenuma sāls vietā var bērt arī cukuru."

Daina: "No rokdarbiem es lielas cerības lieku uz šūšanu, kura būs pēc Jaunā gada. Adīt skolā kaut kā nebūt iemāca, bet šūt ir grūtāk. Savam dēlam jau šo to šuju, bet no sarežģītākām piegrieztēm "Burdā" daudz ko nesaprotu. Adīšanai savukārt esmu par slinku, tas iet tik lēni, ka džemperis jau pusceļā apnicis."

Jolanta: "Vai arī viens cimdiņš noadīts, bet otrs..."

"Tikmēr arī Ziemassvētki klāt" — tā ir piebilde par adīšanas ilgumu, bet Ziemassvētki patiešām jau tuvu. Zeltēnēm būšot balle... (par to sīkāk sarunas beigās).

PAR KO LIEK DOMĀT ZIEMASSVĒTKI?

Kristīne: "Varētu uzsnigt sniegs..."

Jolanta: "Pagaidām nav patīkami. Tumšs, bet gan jau paliks gaišāks, pēc Ziemassvētkiem. Kā nu kurš tos uztver, man tie ir tikai un vienīgi Saulgrieži, tāpat kā Jāņi. Es tos nesaisītu ar Kristus piedzimšanu."

Daina: "Bet es uzskatu, ka svētku izjūtai ir jābūt arī bez cilvēkiem man apkārt. Ziemassvētkos jau nedēļu pirms tam es jūtu, ka nāk svētki."

Kristīne: "Ēt kaut kādā 18. novembrī tādas izjūtas nepavisam nav..."

Daina: "Ja ārpus Rīgas eglītē ieliek svecītes, tas ir vienreizēji. Tu pilnīgi jūti saikni ar kosmosu."

Kristīne: "Es arī Ziemassvētkus izjūtu kā vienīgos īstos svētkus."

Jolanta: "Es jau mēnesi pirms tam iedomājos, ka būs kaut kas silts, mīļš, ģimenes atkalapvienošanās, strīdu aizmirstāna. Ir patīkami meklēt dāvanas Ziemassvētkiem."

Daina: "Dažreiz gan ir grūti izdomāt, ko dāvināt vīram vai tētim. Bet meklēt ir jauki, jo zini, ka tam cilvēkam būs prieks. Dažreiz tik ļoti gribas uzdāvināt, ka ne Ziemassvētkus nevaru saņemt..."

Kristīne: "Mums ģimenē ir tradīcija, ka mēs ar māsu rakstām vēstules Salavecim. Joprojām rakstām un atdodam mammai. Domāju, ka arī mani bērni rakstīs Salavecim."

Daina: "Bet mans četrgadīgais dēls viņu sauc par Mežaveci..."

Ilze: "Savukārt es biju vienā klasē, kur arī tādi četrgadīgi zīmēja, ko viņi vēlētos nākamajā gadā: botas, riteni, brālīti, māsiņu. Viens puisītis uzziņēja lielu sirdi, jo visiem cilvēkiem ir jābūt labiem..."

JO VISIEM CILVĒKIEM IR JĀBŪT ĻABIEM.

Ar to arī varētu beigt, lai ļautu smaržot Ziemassvētkiem.

INESE VOIKA

ĀRPUSRĀMJU INFORMĀCIJA

Zeltēnēm būs balle 28. decembrī. Viņas ielūdz kādus staltus puisus, kuri varētu meitenes krietni izdancināt. Zvaniet direktorei Ilzei 937430.

Jaunas dalībnieces Zeltēnes skolā varēs pieteikties pēc ziemas sesijas no 24. janvāra pa telefonu 272425.

Mācības notiek vienreiz nedēļā no 17.00 — 21.00.

DAŽI PORTRETI INTERJERĀ JEB REDZĒTAIS MINSTERĒ

Svešās zemēs mūs saista augsti kalni, plaši lauki, tīras ielas, krāšņas mājas, jauki veikali, bet pie tā ātri pierod. Pēc ilgāka laika grūti atcerēties, vai ūdens glāsmaināks Melnā, Baltā jūrā vai okeānā. Paliek prātā vietas, kas saistās ar tikšanās ar cilvēkiem. Nejaukiem vai patikamiem. Visbiežāk jau pēdējiem. Tad viss pārējais ir fons, kas veido portretu interjerā.

Vācija mūs sagaidīja nakti ar Ziemassvētku Adventes vainagiem, tirdziņiem, mirdzošām svecēm logos, saldām smaržām un it kā nesteidzīgu dzīves ritmu.

Pēc pirmajiem iespaidiem Frankfurtes un Diseldorfas lidostā, uzreiz runāt un domāt vāciski mums lika Boksa kungs — Minsteres universitātes braucošo spēkratu virspavēlnieks. Mums, t.i., Latvijas Universitātes Studentu informācijas centra pārstāvjiem Lindai, diviem Jāņiem, Arnim un šo rindu autorei. Linda beigusi "vācu" skolu, protams, Rīgā, tādēļ iznesa smagumu uz saviem pleciem un vienmēr mašīnās sēdēja blakus šoferiem, bet tikšanās reizēs — galvenajiem runas vīriem. Vācijā var arī izdzīvot, ja proti angļu valodu.

Jau krietni pāri pusnaktij, kad Boksa kungs nenoguris stāsta un rāda savu zoodārzu Minsteres pilsētas centrā, paša gleznotu gleznu universitātes garāžas telpās, paša rokām konstruēto dzīvojamo vagoniņu, ar kuru apceļota vai visa pasaule. Nupat šovasar, guļot mīkstā, izvelkamā gultā, skatoties visas pasaules TV satelītkomprogrammas un dzerot aukstu vācu alu, kas izņemts no paša iebūvēta ledusskapja, izbraukāta Āfrika. Arnim un Lindai jau acis krīt ciet, jo iepriekšējās nakts bijis jāsteidz pabeigt LU eksperimentālo kursu katalogu, bet interesantais vīrs vēl paņem akordeonu un sāk dziedāt, šķiet, paškomponētas dziesmas. "Tādēļ jau Vācija tik tālu tikusi, ka balstās uz šādiem vāciešiem", laikam noteica Jānis. Jā, vīriem galvas un rokas strādā, un, ja strādā, tad kaut kas arī ir.

1973. gadā Minsteres universitāte nosvinēja 200 gadu jubileju. Tās pils un citi korpusi celti, domājot par 15 000 mācīties alkstošiem, tādēļ tagadējiem 45 000 studentu daudz kas liekas par šauru un neērtu. Reizēm lekcijas vienlaicīgi klausās ap 700 studentu, tādēļ auditorija ir pārpildīta un daudziem lekcija jāklausās aiz sienas un uz lektoru jāskatās TV monitorā. Studenti protestē pret neērtībām ēdnīcā, bet, neskatoties uz visu, viņi agri rītos ar riteņiem traucas uz gaismas pili. Riteņbraucēju te daudz, pat ļoti. Un mašīnu vadītāji pieklājīgi bez gala — gaida, līdz saņemsies iet pāri ielai.

Apciemojam AStAs māju. Tur rosās

un savus preses izdevumus izdod Studentu Parlaments, kurš sastāv no deviņām komisijām. Spēcīgākai grupai ir septiņas vietas valdības ložā. Reizi mēnesī iznāk speciāls izdevums "ERSTI — INFO" un informāciju sagatavo no katras frakcijas un partijas izvirzītais redaktors. Šo informācijas biļetenu izdošanu finansē no studentu iemaksātajiem nodokļiem.

AStAs mājā katram iedalīta istabiņa — gan ārzemju studentiem, gan zaļajiem, gan seksuālo minoritāšu pārstāvjiem. Viņiem gan maziņa kā vilciena kupeja, bet viņi neizskatījās ne izbrīnēti, ne apdalīti, kad pa durvju šķirbu uz viņiem nolūkojāmies. Ar visu to mūs iepazīstināja Josefs Tumbrinks. Jauks zēns ar matiem un bārdu kā Jēzum un atklātu acu skatu. Jā, viņiem ir pat sava, lai arī maza, tipogrāfija, kurā saņēmām vēl pēc krāsas smaržojošas vēlēšanu listes, jo tuvojās jaunā Studentu Parlamenta vēlēšanas.

Studentu informācijas un konsultācijas centrā palīdz individuāli vai arī izsniedz datorā apstrādātus datus. Šeit informē par studijām skolu beidzējus, strādājošos — tos, kuri vēlas studēt. Tikai 40% studentu vēlas saņemt konsultācijas. Dažādu nozaru speciālisti palīdz ātrāk pārvarēt adaptācijas periodu, izvēlēties vajadzīgāko attiecīgajā specialitātē. Gaišās un mājīgās telpās katrā laikā uzklausa arī psihologs.

Kamēr mani kolēģi apmeklēja universitātes skaitļošanas centru, devos uz "Universitāts — Zeitung" redakciju pie Urzulas Kapicas (Ursula Kapitz) kundzes. Viņa ir šī izdevuma redaktore piekto gadu. Viņas tiešā specialitāte ir vācu filoloģija. Šī avīze skaitās rektorāta izdevums, un to finansē no universitātes budžeta. Šeit vairāk izskan administrācijas

un mācībspēku viedokļi, tāpat arī informācija par universitātes dzīvi vispār. Avīzi universitātē vai pa pastu interesenti saņem par brīvu. Laikraksts iznāk reizi mēnesī, to sagatavo Urzulas kundze praktiski viena pati.

Jautāju, kas no procesiem — informācijas vākšana, apstrādāšana, maketa veidošana — viņai visticamākais. Viņa atzinās, ka daudz kas universitātes dzīvē tradicionāli atkarojas no gada gadā, tādēļ visinteresantākais ir darbs ar cilvēkiem. Intervijas, vienkārši darbs ar rakstu autoriem — mācībspēkiem. Atzinās, ka man ir sarežģītāka situācija, jo vienlaicīgi sēžu uz diviem krēsliem un vienā avīzē jāuzrunā visdažādākā auditorija.

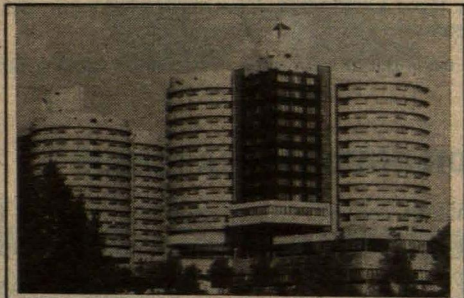
Interesējoties par latviešiem Minsterē, tieku iepazīstināta ar Aiju Ebdenes kundzi, kura strādā Minsteres universitātes administrācijā. Šī šarmantā kundze ir labi informēta par Latvijas augstskolu un Minsteres universitātes sakariem. Pa šo laiku ir dažādi vērojumi un sakrājušies secinājumi, kurus pārrunājam šajā pusdienlaikā garās darbdienas vidū:

— Kopš pagājušā gada Minsteres universitāte ar lielu enerģiju nodarbojusies Latvijas Universitātes labā, sevišķi vācot līdzekļus no vācu uzņēmumiem, iestādēm, sarīkojumiem, lai radītu finansiālu pamatu sadarbībai. 19. februārī rektore prof. Marija Vasna (Wasna) parakstīja sadarbības un palīdzības līgumu ar LU. Šī pasākuma ietvaros Minsterē ciemojušies LU rektors prof. Zaķis, Tehniskās universitātes rektors prof. Lavendelis, prorektors Kondratovičs, dekāni Bērtulis, Ošiņš, Vēbers u.c., dažādu nozaru docenti, inženieri un citi darbinieki. Abu universitāšu vadībām notikuši kopīgi semināri kā Minsterē (maijā), tā Rīgā (jūlijā); piedaloties Igaunijas augstskolu pārstāvjiem.

— Populāra un zināma ir Minsteres latviešu ģimnāzija, bet vai universitātē

studē daudz latviešu?

— Augusta beigās Latvijā atgriezās pirmās vācu valodas stipendiātes, kas vienu semestri varēja mācīties MU. Minsteres pilsētas stipendiāte (ķīmija/vides aizsardzība) no Latvijas nesen uzsāka mācības vietējā augstskolā. Novembra

Šajā ēkā studē topošie medīki.

sākumā ieradās kāds jauns vēstures doktorants, kas šeit bibliotēkās pēti materiālus savai disertācijai. Pašreiz MU klinikās mācās vairāki Latvijas ārsti un medicīnas studenti. Strādā zinātnieki, kas saņem lielu vācu fondu stipendijas. Valodu laboratorijas lietpratēji novembra sākumā apmācīja kādu profesori un inženieri no Latvijas, jo Ziemeļreinas — Vestfāles pavalsts — ar MU starpniecību — dāvina LU jaunu modernu valodu laboratoriju 200 000 DM vērtībā. Uz LU brauks MU speciālisti, lai palīdzētu iebūvēt un iedarbināt laboratoriju. Novembra vidū seši skolotāji/ direktori nedēļu pavadīja dažādos institūtos, kur klausījās un skatījās, kā Ziemeļreinas — Vestfāles pavalstī sagatavo pamatskolas skolotājus. Turpinājums paredzēts pavasarī. Zinām, ka esat ieradušies jūs, lai interesētos par šejienes studentu pašpārvaldi, studentu informācijas un padomdošanas iestādēm, studentu aktivitāšu kopām, presi utt.

— Jūs jau pieminējāt dāvinājumus, kāda vēl ir bijusi praktiskā palīdzība?

— LU un TU ir saņēmušas naudu, grāmatas, satelītu antenu ar nepieciešamo aparāturu svešvalodu programmām, visdažādākās rezerves daļas, lietotus IBM skaitļotājus (kas tomēr esot piecus gadus priekšā tai teknikai, kas pieejama Latvijā), automašīnu, kopējamos aparātus un piederumus u.c. Diemžēl IBM aparātūra vēl nedarbojoties, kaut gan pirmo skaitļotāju aizveda Lieldienās. Apbrīnojama ir MU vadības neatslābstošā uzņēmība un sajūsmā, ar kuru tā mēģina iekustināt izmaiņas Latvijas augstskolu struktūrās, kas palīdzētu tās tuvināt rietumzemju domāšanai.

Klausoties vācu zinātnieku atsauksmes par Minsterē bijušo LU un TU delegāciju sastāvu un viņu interesi profesionālā laukā, jāvēlas, ka šejienes aktivajā gaisotnē

turpmāk nonāk gados jaunie mācībspēki/docenti, kuriem veiklāk pieliptu mazumiņš no tās pašiniciatīvas, ar ko izceļas attiecīgie vācu partneri Minsterē. Vāciešu darbu atvieglinātu un latviešiem ieguvums būtu lielāks, ja šurpu dotos savam uzdevumam sagatavotāki un vācu valodu saprotoši cilvēki.

— Ir ne visai patikami dzirdēt, ka šurp atbrauc ne visai profesionāli ieinteresēti cilvēki. Vai tas nedara vāciešus uzmanīgus?

— Atbildot atkārtotiem LU darbinieku jautājumiem, “kas vāciešiem aiz ādas”, var tikai atkārtot: sniegtā vienīgais mērķis ir palīdzēt skolot jauno akadēmiķu saimi rietumu izpratnē, kas veidos nākotnes izglītības limeni Latvijā. Dāvinājumi domāti gados jauno docentu un studentu vajadzībām. MU nav tirdzniecisks pasākums; to finansē Vācijas valsts, t.i., šīs zemes nodokļu maksātāji. Tāpēc MU interesēs dāvinājuma izlietošana arī nākotnē. Nav pieņemams, ka ziedotais pieejams tikai augstākai priekšniecībai jeb nonāk privātu “firmu” lietošanā. Tas varētu nozīmēt, ka MU labvēli savu darbošanos jēgu pārbauda. Daudzas universitātes austrumos, kā arī Dienvidamerikā gaidīt gaida sadarbības iespējas ar vietējo augstskolu.

Labas izredzes pastāv Tērbatas universitātei, kuras enerģiskie pārstāvji nesen apciemoja Minsteri. Rektore Vasna apmeklēja Tallinu un Tērbatu septembrī. Viņa atgriežoties teica, ka iesāktajā darbā jāiesaistot visas Baltijas valstis un ka Igaunija jau nokārtojusi daudz priekšdarbu augstskolu reformām.

— Kāds šobrīd ir nozīmīgākais palīdzības un sadarbības projekts?

— Vislielākais projekts, ko ievadīja Dr. Helds (MU skaitļošanas centra vadītājs), ir komunikāciju tīkla izveidošana Latvijas augstskolā. Latvijā atbildīgais ir Dr. H. Bondars. Tiklam, kas Latvijai dos arī labākas sazināšanās iespējas ar ārzemēm, paredzēti lieli līdzekļi — runa par miliona projektu. Dr. Heldu it īpaši interesē, lai komunikāciju tīkla priekšdarbi Latvijā neaizkavētos, lai līdzekļi, kas tam paredzēti no “Deutsches Forschungsnetz” pušes Vācijas valdības paspārnē nezustu neaktivitātes jeb kompetenču neskaidrības dēļ. Materiālais pamats šim nozīmīgajam tehniskajam projektam radās, pateicoties Dr. Helda pārliecinošai darbībai un viņa neatlaidīgai enerģijai meklēt naudas rezerves Vācijas valsts apmērā Latvijas izglītības un tehnoloģijas līmeņa celšanai.

Visai minētai attīstībai sākums ir Pasaules brīvo latviešu apvienības un Latviešu tautas kopības Vācijā rīkotajās

skolotāju un augstskolu reformas konferences Minsterē 1990. un 1991. gadā, Latviešu Ģimnāzija tieši Minsteres pilsētā. Nopelni ir Slāvu — baltu semināra latviešu un vācu zinātniekiem un to domubiedriem citās universitātēs. MU vadība ir pārliecināta, ka Latvijas izglītības ministrs Andris Piebalgs ir pareizais cilvēks savā vietā, kuram derētu daudz attiecīgi strādājošo “apakšnieku” visās izglītības jomās. Tad vieglāk pārvarēt pārejas posmu, ātrāk un kvalitatīvāk iekļautos pasaules līmeņa izglītības sistēmā.

Nozīmīgākais notikums savstarpējā sadarbībā stāv vēl priekšā — 1993. gada janvāri Minsteres universitātē svinīgi atklās Baltijas studiju centru.

Bet vienu vakaru iespēju ciemoties vācu ģimenē mums laipni sagādāja profesors Funke.

Hallē ar baltu marmora grīdu, sildoties pie kamīna, uzzinām, ka panno pie sienas ar motīviem no grieķu vēstures, nav tikai dekoratīvs elements, bet profesora interešu sfēras atspoguļotājs. Viņam ir iespēja algot 70 palīgus, kas Grieķijā no zemes dzilēm “izcēluši” senu amfiteātri. Profesora darbistabā redzam, ka viņa darbarīki ir dators, lāzerprinteris. Daudzo grāmatu un vārdnīcu vidū arī vācu-latviešu vārdnīca. Bet piecstāvu mājas jūmtistabiņā mums pat atklāja nelielu noslēpumu: tur profesora abas pusaudzes meitas var paspēlēties ar tēva bērnības dienu vilcieniņiem.

Universitātes telpās, Ebdenes kundzes darbistabā, profesora mājā — visur ir baltas sienas.

“Arī savu dzīvokli meistariem liku krāsot baltu — tā taču gaišāk”, — sarunā iebilda Ebdenes kundze.

Tādi ir cilvēki Vācijā. Tādus mēs viņus sastapām. Un tā radās daži portreti interjerā.

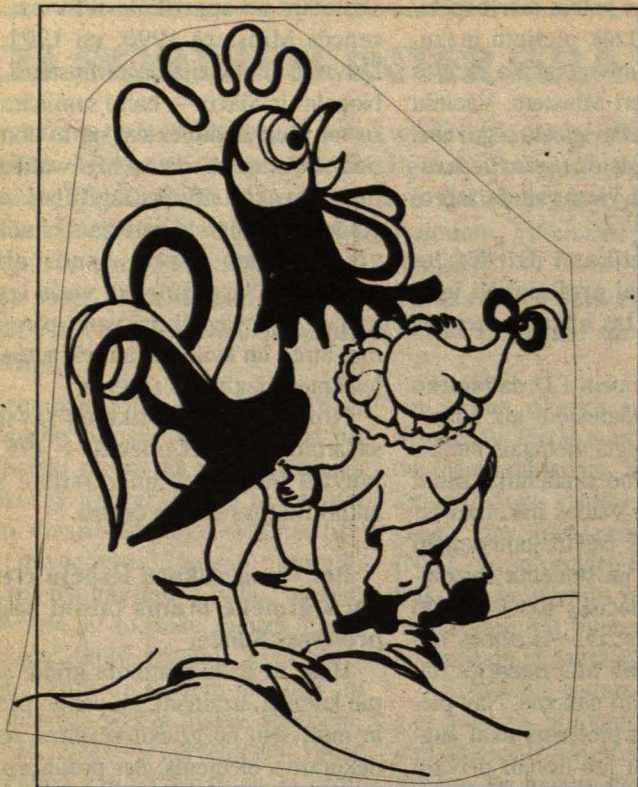
ILZE BRINKMANE

PIRMAIS VALODU CENTRS

ar kompjūteru nodrošinājumu tiks atvērts Svešvalodu fakultātē jau decembrī. Tā ir dāvana no Minsteres. Pie 20 centra kompjūteriem apgūs valodu mācīšanas metodiķu, vienlaicīgi papildinot savas svešvalodas zināšanas.

“Esam paredzējuši izmantot kompjūterus 12 stundas dienā. Lai tā tehnika nodilst, un cerēsim, ka līdz tam arī valdība būs nomainījusies uz tādu, kura piešķirs līdzekļus izglītībai,” teica Svešvalodu fakultātes dekāns Edgars Ošiņš.

INESE VOIKA

GAIĻA GADS (1957., 1969., 1981., 1993.)

Gaiļa gadu Austrumu gudrie prognozē drūmu. Visiem būs daudz jāstrādā, lai nodrošinātu dzīvi. Pastāvēs bezdarba risks. Nauda no debesīm nekritīs. Gaiļiem nepatīk nekārtība. Visus apdraudēs ļaundarību risks. Šis gads labvēlīgs militārai karjerai. Pavasari dzimušais gaiļēns būs agresīvs.

Gaiļa gadā dzimušie ir neparasti strādīgi. Darbs viņiem sagādā prieku. Pašpārliecināti, enerģiski un neatlaidīgi. Ļoti punktuāli, ātri iemanto apkārtējo cilvēku ciņu. Dotais vārds viņiem ir svēts un viņi darīs visu, lai to turētu. To pašu prasa arī no citiem. Iemieso principu "acs pret aci". Dzīvē viņus gaida vai nu spīdoša karjera, vai galīga neveiksme. Ar lielām pūlēm prot izvēlēties vidusceļu. Panākumus var gūt, saistot savu dzīvi ar Pūka vai Vērša gadā dzimušajiem.

ŽURKA— viņai viss ir labi. Izmaiņas sabiedrībā viņu maz skar. Viņa domā tikai par to, kā izlocīties ar veselu ādu.

VĒRSIS— uh! Var uzelpot. Viņam atgriezies pašpārliecinātība. Ar jaunu azartu viņš ķeras pie darba.

TĪGERIS— viņš ir vilies un nelaimīgs. Šis ir īsts sacelšanās gads. Tīģeris turpina ciņu.

KAKIS— tas viss viņu nedaudz kaitina, tāpēc ka gaili ar viņa parādēm kakis uzskata par smieklīgu. Antimilitārists. Viņš šo gadu pacieš kā slīmnīcu.

PŪKIS— kā vienmēr, iespēja spīdēt. Bet saprāts attur no ricības.

ČŪSKA— sūrs gads. Viņa ir slinka un būs jāpapūlas, lai izdzīvotu. Viņai būs bieži vilšanās momenti.

ZIRGS— iemaukti nodrošināti. Var mierīgi ķerties pie darba. Viss ir labi.

KAZA— atsakās strādāt. Šo gadu dzīvos kā bohēmā. Lai nu tas neturpinātos ilgi.

PĒRTIĶIS— viņa gads beidzies. Tas vairs nav tik interesanti, lai gan gaiļa pūliņi viņā izraisa mērenu ziņkāri.

GAILIS— gads perspektīvā lielisks! Gailim viss pušķots ar karogiem. Bet diemžēl jāstrādā, lai izdzīvotu. Gads nopietns. Par laimi, valda kārtība.

SUNS— vilies, tāpat kā Tīģeris. Ciņu turpina slepeni. Šis gads viņam būs grūts.

ČŪKA— darbs nesīs daudz šajā gadā. Viss vērsas labāks. Dzīve ir lieliska!

NODIBINĀTS LĒBERA FONDS

Nodibināts senatora Augusta Lēbera piemiņas prēmijas fonds 2 — 5 tūkst. DM apmērā. Tas paredzēts, lai atbalstītu pētījumus jurisprudencē un piešķirams LU jubilejas reizē 28. septembrī.

BILLIJA DŽEKSONA AKTIVITĀTES LATVIJĀ

4. decembrī Universitātē bija ieradies ANO brīvprātīgo programmas pārstāvis Ženēvā Billijs Džeksons. Viņš uzskata, ka Latvija savu esamību ANO varētu apliecināt iesaistoties brīvprātīgo programmā. Tas nozīmē, ka mūsu speciālisti dotos strādāt uz valstīm, kurām nepieciešama konsultatīva palīdzība zinātnē, augstskolu izglītībā, rūpniecībā, medicīnā, lauksaimniecībā. Pretī mēs saņemtu palīdzību no ANO speciālistiem Latvijas decentralizācijas procesā. Par to Billijs Džeksons runāja arī Ārlietu, Labklājības un Izglītības ministrijā, kā arī Rīgas Tehniskajā Universitātē.

JOLANTA APINE

Viesmīlīgais Tontons uzaicina Tevi ciemā 18. decembra dienā tad, kad pulkstens sitis astoto vakaru stundu! Dancāsim, dziedāsim, graužīsim bulciņas un citādi sevi priecināsim! Lēmbasts notiks LU Ķīmiķos, Valdemāra ielā 48.

Ziemassvētku koncerts LU Lielajā Aulā

25. dec. 18.00

"Juventus" un "Minjona". Em. Dārziņa mūzikas skolas audzēkņi, kamermūziķi.

26. dec. 18.00

Rīgas Radio koris, ērģelnieks Tāivaldis Deksnis, operas solisti.

27. dec. 18.00

Romantiskā klasiskā mūzika pūtēju orķestra "Fēnikss" izpildījumā.

Biļetes LU studentu arodkomitejā par pievilcīgām cenām.

"Universitātes Avīze"

Redaktore Ilze BRINKMANE. Tekstu rediģē: Ginta LUKŠEVICA, Linda VAIITS. Tekstu ievada: Ilze JOZEPA, Ilze STIKĀNE. Ar datoru "Macintosh SE" tekstu saliek: Ilmārs LAUBERTS. Komercijautājumus kāro Jānis VAIITS. Numurā izmantoti Ērikas MĀLDERES zīmējumi. Adrese: Raiņa bulv. 19. 8. telpa, Rīga, LV-1098 Tālrunis: 222944. "UA" iespiesta sabiedrībā "DIVI" Jelgavā, Raiņa ielā 36. Reģistrācijas apliecības Nr. 535. Laikraksts iznāk divas reizes mēnesī. Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta. Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.